

ကျွန်ခဲပုံက

လူငယ်တစ်ဦးသည် စိန်ရွှေရတနာဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲသို့
 ပင်လာပြီး တန်ဖိုးကြီး လက်ဝတ်ရတနာများအား အဝမ်းမရ
 ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ခိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် သူ၏ဂျာကင်
 ထဲက ခိတ်များထဲသို့ အလောတကြီးနှိုက်သည်။ ကောင်းဘီ
 ခိတ်များထဲသို့ အေးတကြီးရှာသည်။ သို့သော် သူရှာနေသည့်
 အရာကို မတွေ့၍ ချွေးမြိန်နေသည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်က
 ဆိုင်ရှင်ကို ပြောလိုက်သည်မှာ....

“ဆောရီးပဲဗျာ... ကျွန်တော် နောက်တစ်ခေါက်ကျ
 မှ ပြန်လာခဲ့မယ်။ အိမ်ကိုပြန်ပြီး ယုရဦးမယ်”

“အို... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေရှင်၊ ပစ္စည်းဝယ်ဖို့ ငွေကျန်
 ခဲ့လို့လား”

ဟူ ခေးလိုက်သဖြင့် လူငယ်က ပြန်ဖြေလိုက်သည်
 မှာကား...

“ဟင့်အင်း... ခြောက်လုံးပြူးကျန်ခဲ့လို့” ဟူ၏။

၃၈ ၃၈ ၃၈

